

R O Z M A I T O Ś C I.

We Wtorek

N^{ro}. 127.

7. Listopada 1820.

R z u t o k a n a E g i p t.

(Z Niemieckiego.)

Rozdział pierwszy.

Policya. — Ulice i budownictwo. — Wewnątrz domów. — Bazy. — Ubiór. — Kawiarnie. — Szkoła. —

Pobyt w Kairze jest dużo nieprzyjemnym dla Francuzów, nie tak z przyczyny dziłności pospółstwa Egipskiego, jak raczej dla nieobyczajności samych Francuzów, którzy są wyrzutkami Zachodu. Mahometów rzadko się czego obawiać należy, chyba mając sprawę umyślnie z którymś fanatykiem, lub gdyby rzecz poszła o wyrządzoną obrazę, w ten czas wybuch ich gniewu jest straszny. Urządzenia policyi są osobliwsze przy ostrości i czynności teraźniejszego Baszy, i mało ustępują Niemieckim. Miasto jest dobrze oświecone; po czasie nocy przeciągają strażę każdej godziny po ulicach, a popełniona kradzież, pospolicie wnet bywa odkryta. Zaraz przy obięciu Rządu miał oświadczyć Basza, że o to stać się będzie, ażeby każdy z pełną garścią złota przechodzić się mógł bezpiecznie po ulicy, i dotrzymał słowa — Kair na wzór innych miast Egipskich jest źle zabudowany. Ulice są wąskie, a ponieważ domy za każdym piętrem są szersze, przeto u góry prawie się z sobą stykają, co temniąc świeże powietrze, jest bardzo zdrowiu szkodliwe. Domy niegłaźnie wydają się ze dworu; lecz nie czyste bydlę muszą i w środku, jeżeli z tych, które oglądałem, wnosić mam o drugich. O wygodę mało tu dbają. Wschody są ciemne i nieochodzone; a do wąskich pokoiów wkrada się małe tylko światło przez drewniane kraty.

))

Liczne meczety przyozdobione nierównymi wieżami (minaretami) przedstawiają obraz niejakiej rozmaitości. Bazyry czyli budy bliyszczące przepychem towarów i bogactwami, które w tychże wystawione są na sprzedaż, sprawiają, zwłaszcza przy wschodzie słońca, zachwycający widok, ponieważ natenczas jest największy zgłół ludu. Mieszkańcy Wschodu wstają rano, aby większą część swoich zatrudnień odbyć przy chłodnym poranku. Rozmaitość, kraj obcy i dziłość kolorów ubiora oryentalnego przedstawiają widok romantyczny na przechadźce, albo w bazarze napółnionym ludźmi. Noszą tam szczególnie suknie bawelniane koloru niebieskiego, ciemnego lub białego, jednokolorowe lub błękitne jest im najulubieńszą. Głowy pokrywają pospolicie czapką utkana z wełny czerwonej i obwiedzioną na okółko białym paskiem. Bogaci Arabowie muszą się często narzuwać z wytworną suknią, przed okiem dumnych Turków grających rolę Pańską, z tej przyczyny wdziękają na siebie długą i nbożą suknię powierzoną. — Egipskie Kawiarnie znajdują się w dużych otwartych budowlach opatrzonych nie wielkimi stołami i krzesłami. Zewnątrz opasane są galerią, w której siedzą próżniacy i gwałni Turcy biesiadują i piją kawę. Nie kiedy zabawiają się grą. Znaczniejsi Turcy i Arabowie lubią szachy, lecz ta klasa narodu rzadko kiedy gnuśnieje w kawiarniach. — Przechodząc się pierwszy raz po Kairze, napałem na potężnym końcu jednej długiej ulicy, na Egipską szkołę, która odbywała się na wolnym powietrzu, na wzór widowni. Łatwo ją było poznać można jeszcze w odległości słyszano mrkotanie nczące się młodzieży, co się i w naszych szkołach dzieć zwykło. Chłopczy siedzieli z założonemi nogami, a we środku stał młody człowiek, bez wątpienia nanczytel, i czytał im coś z książki.

Rozdział drugi.

Mowa. — Książki. — Arabowie. Ubiór i pożywanie. — Domowe zatrudnienia. — Kobiety. — Zabójstwo iedney cudzoziemki.

W Egipcie mówią pospolicie językiem Arabskim; mowa Koptów iest mową umarłą, rzadko kto ją rozumie, i tylko bywają czytane w tym języku księgi, cudzoziemcy i Koptowie używają nayczęściej języka Włoskiego. Nie widziałem żadney książki Arabskiej drukowanej; między pisanemi znalazłem się wiele ozdobnie pisanych, noty czyli przypiski, kresłone są czerwonym albo niebieskim atramentem. Oprócz Alkoranu mało innych ksiąg czytują, widziałem niektóre w budach przepisywaczków. Dla szkolnego użytku mają kraiowcy zdania moralne wypisane z Alkoranu, których się uczą na pamięć. Jest tu podobnie pisarzy, ci jak dawni kalligrafowie trudnią się przepisywaniem rękopismów na sprzedaż; składają kontrakty i t. p. — Niszsza klasa Arabów mieszkających w Egipcie zdawała mi się ludem spokojnym i posiadającym niektóre dobre przymioty. Ogólnie bywają sucherlawi, iednakże wzrostu pięknego, i wielką w muskułach posiadają siłę. Są farby brunatney, mają oczy ciemne i błyszczące przytem dobre zęby. Czynni iak się zdaje na pozór, zatrudniają się rolnictwem, zwłaszcza, kiedy widziemy stany wyższe po miastach, trawjące czas na biesiadach albo w lubey gnuśności. Ubiorem Arabów biedniejszych są szerokie spodnie bawelniane, niebieskie lub białe, długi płaszcz niebieski pokrywający ciało od stop aż do głowy i mała czapeczka ozerwonego koloru. Żyją pospolicie ryżem, masłem zwykli go omaszczają, ponieważ częstokroć nie wystarcza im na kupienie mięsa. Pięką chleb z *Holcus durra*. Widziałem także, iak bób gotowany iedli maczając go w oleju. W czasie kiedy przyscigają daktylę, żyją iedynie tym owocem, w lecie zaś żywią się mnóstwem arbuszów różnego rodzaju. Bogaci iedzą iednakże rzadko owcze mięso i domowe ptactwo. Pod czas obiadu, na który zaproszony byłem od pewnego Egypcjanina, mieszkającego w Delcie, dano baranią łopatkę przyprawioną migdałami i jagodami winnemi. Za napój używają mleka bawolego z Nilowej wody. Tylko wyższe stany prowadzące wytworniejsze życie piją wino. Nawet w Egipcie mało wytłaczają winna, chociaż w niektórych pokolicach iako to: koło Rozetty i w innych miejscach, rośnie winograd. Frankowie dostają wina okrętami

z Archipelagu. — Urządzenie domu Egipcjanina iest bardzo skromne. W pokojach znaczniejszych mieszkańców stoją niskie sofy zwane Dywanami, te zwyczajnie zajmują trzy strony pokoju, czasem nawet na około go obwodzą, wyjąwszy miejsce wchodu. Na tych Dywanach przepędzają zwykli godziny wolne od zatrudnień. Mają stopę wysokości i są wystlane materacami, poduszki służą do oparcia pleców i bywają podług możliwości właściciela przyozdobione. Łóżka leżą zwyczajnie na koszykach plecionych z prętów drzewa daktylowego, albo na podwyższeniach będących na końcu pokoiów. Egypcioanie iedzą na bardzo niskich stołach, na około których kładą się na matach rozpostartych po podłodze. Umożliwszych widywałem stoły miedziane, niekiedy obkładane cyną. Maty iakich używają w Egipcie, są plecione ze słomy, albo z kory daktylowego drzewa, mają kształt iaykowaty lub osteroboczny, i bywają pięknie plecione i przyozdobione gustownemi burtami. Są trwałe, iednakże służą za schronienie licznyim owadom, które osobliwie podczas upałów nader dokuczają mieszkańcom. — Co się tycze domowego czyli rodzinnego życia postrzegałem: iż Arabowie rzadko więcej nad dwie żony posiadają; zazwyczaj żenia się tylko z iedną, druga iest służebnicą pierwszey. Kobiety malują sobie paznokcie, dłonie i stopy ciemne pomarańczową farbą, niekiedy różowym kolorem. Używają do tego Hanny. Podobnie malują sobie powieki, brwi i włosy na głowie. Podług ich mniemania nabierają przez to więcej blasku, i całe weyrażenie uszlachetnia się. Moim zdaniem kobiety nie umieją powszechnie ani czytać ani pisać, te zaś, które pochodzą z wyższego stanu, znają się dobrze na haftowaniu i na szyciu, na czem po większej części zwykły czas przepędzają. Mały kupiec Arabski uderował mnie wytwornie wyszywaną chustką do nosa, która miała być pracą jego żony. Znaczniejsze kobiety rzadko wychodzą z domu. Cudzoziemki nie przestrzegające tego zwyczaju, wystawiają się na niebezpieczeństwo. Tak podczas pobytu moiego w Kairze, zastrzelono córkę Konsula Szwedzkiego, nader powabną dziewczynę na publiczney ulicy. Jej piękność i ubiór lekki, wzbudziły żądze w pewnym Arnanucie, a z rozpacz, iż ją posiadać nie mógł, zastrzelił ją wyrzekłszy te słowa: Niech cie więc nikt nie posiada!

(Dalszy ciąg nastąpi)

RAPPORT RADY STANU

• dwuletnich czynnościach Rządu, czytany
w Warszawie na drugiem posiedzeniu Izby
połączonych dnia 14. Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

Korpus Weteranów i Inwalidów.

Do strzeżenia kass i więzień utworzony został nowy oddzielny batalion Weteranów czynnych z pięćset Indzi złożony. Wydatki na utrzymanie tychże, nie ciąży bynajmniej kasę wojenną i nie znajduje się tem samem zamieszczony w Budżecie. Stosownie do Dekretu Waszcy Cesarско - Królewskiej Mości fundusze z exekutnego pochodzące, są użyte na ten przedmiot.

Na tem się kończą czynności Wydziału wojennego, przez tenże Radzie Stanu udzielone; pozostaie jeszcze dopełnić włożony przez Waszą Cesarско - Królewską Mość na Radę Stanu okowiazek odpowiedzenia na petycyje Izby Seymowych w tym przedmiocie podanych.

Cała dążność tych prośb do tronu Waszcy Cesarско - Królewskiej Mości podanych, okazała iednomyślny hołd uszanowania i pochwały dla Naczelnego Wodza wojska Polskiego, który tyle nżytecznych zmian zaprowadził raczył; z tego to względu przywiódł Izby Artykuł 91 Ustawy Konstytucyney, npraszaigo, aby też poczynione zmiany trwałymi prawami ustalone byđz mogły. Lubo przepisy tego artykułu całkiem podległe są Woli Monarchy, nie wkładając nań obowiązku, lecz dając wolność przyzywania uczestnictwa Władzy prawodawczej, ieśli tego uznają pożytek lub potrzebę, raczyłeś iednak Wasza Cesarско - Królewská Mość obawić się w tej mierze wolą, iż zachowniesz sobie na przyszłość rozważenie, iak dalece byłoby przyzwoitem nadać temu postanowieniu nową trwałości cechę.

Kończąc postrzeżenia swoje Izby nad Wydziałem Woijnym, czynią nważę: iż Kodex Karny wojskowy, iako też i Kodex postępowania kryminalnego dla wojska służyć mający, nie mogły dotąd byđz ułożenemi, z powodu ich związku z ogólnem prawem karzącem; lecz gdy też prawo zostało już uchwalonem, spodziewać się należy, iż wojskowi używać będą również tego dobrodzieystwa.

Wasza Cesarско - Królewská Mość sam nznależ chętoie potrzebę uzupełnienia Art. 14. nowego Kodexu Karzącego, lecz chcąc, aby

ta część prawodawstwa zgadzać się mogła z prawami krajowemi, ile rodzaj iey na to pozwala, i chcąc zapobiedz kollizyi Władz przez oznaczenie właściwości granic Sądów Cywilnych, Wasza Cesarско - Królewská Mość zastrzegłes sobie wydać w tej mierze rozporządzenie, iakie [w] mądrości swej za przyzwoite osadzić raczysz.

Nakoniec złożyły Izby Seymowe prośby do tronu Waszcy Cesarско - Królewskiej Mości względem pensyi i dotacyi dawnym wojskowym przez Rząd Francuzki zapewnionym. Wasza Cesarско - Królewská Mość po wyjaśnieniu tej materyi i zachowawszy z własnej swej woli dotacyje w dobrach w Królestwie Polskiem, Polakom nadane, z niemilem uczuciem przekonałes się, że stan Skarbu Królestwa nie dozwolił, ażeby tym wojskowym, którzy otrzymali w inszych krajach wyposażenia i względem których nie nastąpiło żadne zobowiązanie, mogli mieć wynagrodzonemi straty, iakie w tym względzie przez zmianę okoliczności politycznych ponieśli.

Wydział Skarbowy.

Załączone dwa oddzielne rachunki z Administracyi Skarbu Królestwa Polskiego za rok 1818 i 1819 wszelkie szczegóły przychodów i wydatków obejmujące, wystawiają Waszcy Cesarско - Królewskiej Mości rzetelny obraz poboru i nżycia grosza publicznego. Rachunki te następujący okazują rezultat:

W roku 1818 ogół przychodu z remanentem roku 1817 sumnę 12,039,179 zł. Pol. czyniącym wynosił zł. Pol. 72,160,365 gr. 18.
Ogół rozchodu — 63,353,887 — 9.

Pozostałość więc czyniła zł. P. 8,806,478 — 9.
A odtrąciwszy wydatki ieszcze do zaspokoienia zł. Pol. 6,756,511 gr. 22.

Było remanentu na rok 1819
zł. Pol. 2,049,966 gr. 17.

W roku 1819 ogół przychodu z remanentem wynosił zł. P. 66,347,366 — 9.
Ogół rozchodu — 63,929,685 — —

Pozostałość więc na rok 1820
czyniła — zł. Pol. 2,417,681 — 9.
Odrąciwszy wydatki ieszcze do zaspokoienia — 8,289,453 — 23.

Nie dostaje zatem z końcem 1819 roku — zł. Pol. 5,871,772 gr. 14.

Ządaniem było Izby obudwóch, ażeby rachunki Skarbowe składano w szczegółach, i ze wszystkimi dowodami, tudzież po zn-
(2

pełnem ich oczyszczeniu przez Izbę Obrachunkową. Żądanie temu nie we wszystkiem stać się mogło zadanyć, szczegóły bowiem wydatków tak są wykazanemi, iak ie oddzielne etaty Wydziałów Rządowych obeymuia; mieścić zaś naydrobniejsze wydatki, a tem bardziey przytaczać na ich nsprawie ilwienie wszelkie dowody, iest to powiększać i ogrom pracy dłuższego czasu wymagający i zarzucać Izbę stósem wolaminów, do którychby przeyrzenia chwile dla obrad Seymowych przeznaczone, nie wystarczyły. S m Wasza Cesarско-Królewska Mość przychyliając się w części do życzenia Izby, osądzić raczyłeś, że założenie szczegółowych rachunków, może zaszkodzić troskliwóść Seymujących; podawanie ich zaś w wymaganej formie, oznateś zbytecznem i do wykonania niepodobnem.

Dopełnia więc Władza Szarbową najwyższej woli Waszey Cesarско-Królewskiej Mości, składa swoje rachunki, szczególniemi wykazami opatrzone, i w razie potrzeby na każde właściwey Kommissyi Seymowej wezwanie, wszelkich objaśnień dostarczać iest gotowa. Działania zaś, które ią w ciągu dwóch lat upłynionych zajmowały następującym wytuszcza opisem.

I. Dochody stałe.

Jakiemi są podatki grantowe, czyli ofiar, podymne wiejskie i mieyskie, tudzież kontyngens liwerunkowy, konsensowe, od szynków, i tym podobne źródła, po dodaniu do summy budżetowej do poboru oznaczoney, wydarzonych przybytków, i po odtrąceniu od niej ubytków, które rubrykami: mniey, więcey w załączonych rachunkach są okazane, przynieść miały w obu weszłych latach sumę zł. Pol. . . . 44,302,702 gr. 1. przyniosły zaś tylko — 40,954,341 — 21.

pozostaie więc do pobrania 3,348,360 — 10.

A oddzielnie po takimże dodaniu przybytków i odtrącenia ubytków:

w r. 1818 miały przynieść zł P. 22,931 919 g. 9. uczyniły tylko — 19,676,458 — 11.

pozostało do pobrania łącznie

z kontyngensem liwerunkowym. — — 2,955,400 — 23.

W roku 1819 miały uczynić po takichże potrąceniach — zł. Pol. 22,370,782 — 22.

a przyniosły — 21,977 883 — 10.

pozostało zatem — 1,392,899 — 12.

Niedobór ten pochodzi z wielkiej ożęści z odtrącenia allewiacy i ndowodnionych inexigibiliów, iakoteż z wypłat na późniejszą ratę odłożonych. W poborze tych podatków ciąglem było staraniem Rządu, żeby źródła ich pomnożone i zapewnione wpływy, i sprawiedliwy rozkład zachowany, a sposób ściągania ilo możności był naydogodniejszy.

W tym celu przedsięwzięto stosownie do praw Seymowych 1809 i 1811 roku dalsze poszukiwanie nowo do ofiary przybytych nuytków, i spis dymów taryffami roku 1809 nieobitych, mianowicie w Woiewództwach Po-Galicyjskich, a to iedynie dla obliczenia należności podwyższonego podymnego, do ostatniej raty Grudniowej z 1811 r. załączonych, co iezeli niewielki dla Szarbu okazał zasitek (iak to inż w dawniejszych widać sie daie Woiewództwach) równe przynajmniej na podatkujących rozłoży ciężary.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Renifery we Francyi.

Marszałek Xiąże Treviso ma w dobrach swoich Piessis-la-Lande dwa Renifery samca i samice; są to pierwsze zwierzęta tego rodzaju w nowszych czasach dochowane żywe pod tym klimatem. Cezar widywał wprawdzie Renifery nad Renem, lecz podówczas Belgium i Niemcy okryte były gęstemi lasami, przez co klimat był ostrzejszy. Teraz Renifery znaydują się ieszcze w Europie tylko w Szwecyi i Norwegii pod 65 stopniem z tamtej strony, w Tataryi aż do 48 stopnia, i Ameryce do 45go nad rzeką Missonri. Lecz nie ciepło ale wilgoć klimatu naszego szkodzić musi tym zwierzętom. Marszałek zakupił je w Szwecyi przez zięcia swojego tmeznego Posła Francuskiego; póltrzecia miesiąca żyły na morzu i niecierpiły wiele przez wilgotną atmosferę i niedostatek żywności. Teraz biegały wolno w parku, gdzie się im dosyć pod bało; szczególniey lubią porost znajdujący się na drzewach; chleb iedzą także z ochotą są łagodne i oswoiające się, mężnie atoli i skutecznie bronią się przeciwko psom największym. Xiąże Treviso chce doswiadczac, czyliby te zwierzęta nie stały się w okolicy coraz bardziey gorzysto, nie znalazł klimatu dla nich stosownego; spodziewa się że mech i trawa będąca na wzgórzach Alp wyogrodzi im dostatecznie żywność, którą miały w oczyszczeniu.